

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput III. De Martyrio sanctorum Notariorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

μετὰ τὴν ἐπιτάξιν, ὡς καὶ τὰ πρότερον δεδωμένον
 ἐν τῇ ἐν Καρδοισυνόδῳ, τὴν καθόδον τυχοῦσας
 ἰνίκα δὲ μαρκέλλου πάλιν ἐκβληθέντος, τὴν
 ἐν ἀγκυρᾷ ἐκκλησίαν κατέχευε βασιλεὺς Ἰουλιανὸς
 ὁ δεσποτικῶς ἐμβληθείς, ἀπώλετο
 παῦλος ὁ αἰδῶ Φυγῆ καὶ ἀδικαδ εἰς, εἰς κω-
 κισσον τὴν ἀμφίβουλον ἀπνήχθη ἐνθα δὲ καὶ τὴν
 λώπικε ποτερον ὅτι νόσῳ ἢ βία, ἐγὼ μὴ οὐκ
 ἀφαιεῖται φήμη ὅτι ἐπὶ τὴν κραίει, βροχῶ ἀν-
 τὸν ἀναίεθηναι ὡς τῶν ἁμακεδονίε Φρο-
 νῶν ἐπὶ ὅτι εἰς τὴν ὑπερρείαν ἀπνήχθη, καὶ
 τὴν ἐκκλησίαν κατέχευε μακεδόνιος, μοναστηρί-
 ος πολλοὶ δὲ συνεστήσαντο καὶ τὴν κωνσταντι-
 νου πολὺν ἀφαιεῖσας ἐαυτῶν, καὶ ταῖς πρὸς τὴν πέ-
 ρεζῆσιν ὁπότες σπονδαῖς λέγεσθαι διαφόρους
 καὶ ὡσαύτως τὴν παῦλου φρονῆσας, ἅ μὴ
 πρῶτα τῆν ἐκκλησίαν ἀνίεθαι Ἰουλιανῶν μὲν ὅτι
 ταῦτα καὶ τυχοῦσιν ἐν αἰσῶν βασιλοῦσιν ὡς
 πολλὰς ὑπὸ πληγῶν διαφθαρεῖναι τὴν ἐ-
 σίας, ἀλλὰ ὅτι πολυέτας ἀφαιεῖσθαι τὴν ἐ-
 πί τῆς μετὰ τὴν ἐπιτάξιν χυεῖσθαι, ἢ ἐπίσημοι
 ἢ ἐπιτοῖσιν ὄντες βασιλεὺς ὁ μακρόντα καλα-
 γῶσαι, ἢ τὴν ἀμφί τὸν μακεδόνιον ἐν αἰσῶν
 πῶσασθαι καὶ ταῦτα τὴν αὐτὴν μακεδόνιος κα-
 τὰ τὴν ἐπιτάξιν, ἰνίκα τὸν ἀφαιεῖσθαι τὴν κων-
 σταντινουπόλεως ἐκκλησίαν.

A qui in sedes suas restituti fuerant, con-
 tra decreta Synodi Serdicensis expelli
 praecepit. Quo quidem tempore, ejecto
 rursus Marcello, Ancyranam Ecclesiam
 Basilius obtinuit: Lucius vero in vincula
 conjectus, mortem obiit, Paulus perpe-
 tuo exilio damnatus, Cucusum Arme-
 niae abductus est: ibique extremum diem
 clausit: utrum morbo, an vi extinctus,
 equidem ignoro. Fama tamen etiam
 num viger, cum a Macedonianis laqueo
 strangulatum esse. Eo autem in exilium
 ejecto, Macedonius Ecclesiam occupa-
 vit. Qui cum permultis Monasteriis
 quae Constantinopoli constituerat, pa-
 ctisque foederibus cum finitimis Episco-
 pis sese communiisset, fautores Pauli va-
 riis modis vexasse dicitur. Ac primo
 quidem Ecclesiis eos expulit. Posthac
 communicare secum coegit, ita ut mul-
 ti verberibus casti interierint: alii bonis
 mulctati, alii civitatis jure spoliati sint:
 quidam notis in fronte inultis compun-
 cti, quo deinceps ab omnibus dignosce-
 rentur. Quibus compertis, Imperator
 eam rem improbavit, culpamque con-
 jecit in Macedonium.

CAPUT III.

De Martyrio sanctorum Notariorum.

Κεφ. γ.

Περὶ τῶν μαρτυρίων τῶν ἀγίων νοταρίων.

Πρὸς τὴν ἀρχὴν τὸ κακὸν καὶ μέγιστον φόνον καὶ
 ἄλλοι πῆρες ἀνηρέθησαν, καὶ μαρ-
 τυροῦσιν καὶ μαρκιανῶσιν ἐς συναίεσθαι ὄντας
 παῦλου, λόγῳ ἀνδρείως ἀποθανεῖν ὡς ἀπο-
 θνήσκον ὑπὸ μακεδόνιος τῶν ὑπάρχων, ὡς αἰτίεσ
 ἡμεῖς τῆς ἐρμολύκει ἀναίεσθαι, καὶ τῆς
 καὶ αὐτῶν εἰσεσεως ἢν δὲ ὁ μὲν, ὑποδιάκονος
 ὁ μαρκιανός, ψάλλης καὶ ἀναγνώστης τῆν
 ἁγίων γεγραμμένων ὁ δὲ τῶν αὐτοῖσιν ἐπὶ ἐπίση-
 μῶσιν, πρὸς τὴν ἐπί τῆς κωνσταντινουπόλεως,
 αἰετὸν μαρτυρίων μνήμα, διήκειλον οἶκον ἀει-
 κέμενον ὃν οἰκοδομῆν ἠξολοιόαυνης ἐτε-
 λεργησε δὲ σισίννῳ, οἱ μὲν ταῦτα παρ-
 ούσιν τῆς κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησίας ἐ-
 πὶ τῶν νομοκασί, μαρτυρίας γεγραμμένων
 ἀμφοῖν αὐτῶν ὑπὸ τῆς πτωμένων, κα-

Malum enim ad caedes usque pro-
 gressum fuerat. Nam & alii in-
 terfecti sunt, & Martyrius ac Marcianus:
 quos utpote Pauli domesticos & contu-
 bernalis, a iure fortis animo mortem per-
 tulisse, cum eos Macedonius Praefecto
 tradidisset, tanquam auctores necis Her-
 mogenis, & seditionis adversus ipsum,
 ac postremo depositionis ipsius Mace-
 donii, tunc cum Constantinopolitana
 Ecclesia expulsus est. Erat autem Marty-
 rius quidem Subdiaconus: Marcianus
 vero Cantor & Lector sacrarum scriptu-
 rarum. Eorum Sepulchrum est ante mu-
 ros urbis regiae, admodum insigne, Ec-
 clesiae ambitu circumdatum, tanquam
 Martyrum monumentum. Quam qui-
 dem Ecclesiam extruere primum cepit
 Joannes: absolvit autem Sisinus. Qui
 postea Ecclesiae Constantinopolitanae
 fuerunt Antistites. Indignum enim cen-
 suerunt, praemiis atque honoribus martyrii
 eos fraudari, quos Deus ipse honore

afficeret. Quippe locus ille, ubi olim A
noxii qui ad mortem ducebantur, capi-
te truncari solebant, cum antea propter
spectra inaccessus esset, deinceps purga-
tus est, & demoniaci morbo liberati
sunt, multaque alia miracula ad illorum
tumulum contigerunt. Ethæc quidem
de Martyrio & Marciano dicta sint à
nobis. Quæ si cui minus credibilia vi-
debuntur, facile est res istas ex iis qui eas
norunt, accuratius perdiscere. Nam
fortasse adhuc mirabiliora iis quæ dixi,
narraturi sunt.

ἴσθηται ὅτι καὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἀνατολῶν ἀγο-
μένων ἐνθάδε τῶν κεφαλῶν οὐδὲ μὲν οὐκ
τὸ πρὶν ἀβαλεῖν ὡν ὑπὸ φασμάτων, οὐα-
θάρτη καὶ δαιμονώδεις τῆς νόσου ἀπηλλάχθη-
σαν, καὶ πολλὰ ἄλλα παρὰ δόξαν ἐπιτε-
λεῖσθαι αὐτῶν συνέβη. τὰ δὲ μὲν ἡμῖν περὶ μαρ-
τυρίου καὶ μαρκιανῶν εἰρήδω· εἰ δὲ τῶν ἐπιθα-
ναίων δοκεῖ πόνος· εἰ δὲ τῶν ἀειεσσεῶν πα-
ρὰ τῶν εἰδότην μαθεῖν· ἴσως γὰρ καὶ τῶν
θαυμαστότερα ἀφηγήσονται.

CAPUT IV.

Κεφ. δ΄.

De expeditione Constantii in Illyricum, de-
que Vetracione & Magnentio: utque Con-
stantius Gallum Casarem renuntiatum
in Orientem misit.

Περί τῆς εἰς ἰλλυρίον ἐκστρατείας κωνσταντίου, καὶ περὶ βρετανίων καὶ μαγνητίου καὶ ὡς γάλλου καίσαρα, μαγνητίου καὶ εἰς ἰταλίαν ἀπέστειλεν.

SUB idem tempus cum Athanasius
fuga elapsus fuisset, Georgius in
Egypto eos qui consentire ipsi renue-
bant, graviter exagitavit. Imperator
vero suscepta in Illyricum expeditione,
Sirmium venit. Eodem etiam se con-
tulit Vetrano, pactis quibusdam inter
iplos conditionibus. Porro cum mili-
tes à quibus Imperator renuntiatum fue-
rat, sententiam mutassent, solumque
Constantium Imperatorem & Augu-
stum proclamarent: nam & Constantius
ipse & qui ei favebant, omni studio ege-
rant ut id fieret, proditum se intellexit
Vetrano. Pronusque ad pedes abje-
ctus Constantii, supplicare ei coepit.
Constantius vero, adempto illi imperia-
li cultu & purpura, vicem ejus mitera-
tus, concessit ei ut privatus maneret, &
annonam ex publico copiose illi suppe-
ditari precepit: convenientius esse di-
cens, ut tanquam senex, curis imperii in
posterum liberaretur, & quietam vi-
tam degeret. Hoc successu rebus gestis
adversus Vetracionem, ingentem exer-
cicum in Italiam contra Magnentium
misit. Gallum vero patruelem suum,
Casarem nuncupatum in Syriam aman-
davit, ut Orientis Provincias defen-
deret.

ΥΠὸ δὲ τὸν χρόνον ἀθανάσιος ἐ-
γὼν, γεώργιος καὶ κωνσταντίνος ἐν
αἰγύπτῳ οἰκίως αὐτῶν φρονεῖν παρῆλθον·
οὐδὲ βασιλεὺς ἐπὶ ἰλλυρίῳ στρατεύσας,
ἦκεν εἰς σίρμιον, καὶ ἐπὶ ῥήματι συνθηκὰς
ἐταβλῶν ἐνθάδε βρετανίων ἤλθε· μετὰ δὲ
τῶν ἀναγορευσάντων αὐτὸν στρατῶν,
καὶ μόνον κωνσταντίνου ἀποκράτορα καὶ σέβαστον
ἀναβοώντων· ὡς γὰρ τὰ δὲ γένεσθαι αὐτῶν τῶν
βασιλείῃ καὶ τοῖς τὰ αὐτῶν φρονεῖν ἐστρατεύ-
το, συνέθηκε βρετανίων τῶν προδοσίαν προ-
νήστευσάντων πόδας κείμενον κωνσταντίου,
ικέτης ἐγένετο· ἀπεκλῶν δὲ αὐτῶν κωνσταντίνου
τὸν βασιλικὸν κόσμον καὶ τῶν ἀνεργῶν
ἠλέησε, καὶ ἰδωλῶν εἰσάγει, καὶ τὰ ἐπιπόδα ἀπέ-
δόνως ἔχων διὰ τὸ τῶν δημοσίων ἀποστρατεῖν αὐ-
τοῦ γελῶντος προσεῦθην, περὶ ὧν εἰρησῆσαι
ἐπὶ τῶν βασιλικῶν ἀπηλλάχθαι φρονεῖν αὐτῶν
ἐν ἡσυχίᾳ εἶναι· ἐπεὶ δὲ τὰ καὶ βρετανίων αὐτῶν
ἀνὴρ ἀπέβη, πλείους καὶ μαγνητίου στρατεύ-
ματι ἐξέπεμψεν εἰς ἰταλίαν· γάλλου δὲ τὸν αὐτῶν
ἀνεψιὸν καίσαρα καλεσθέντα, εἰς συριανὰς
ἀπέστειλεν, ἐπὶ φυλακῆν τῶν καὶ τῶν ἐν ἰταλίᾳ
ματι.